

Generální konzulát ČR LVOV	
Vyvěšeno dne	1.5.2024
Svěšeno dne	17.5.2024

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení pro pracovní migraci
P. O. Box 15, 701 00 Ostrava

Č.j.: OAM-54678-19/ZM-2021

Ostrava 29.11.2023
Počet listů: 2

Žadatel

BOHUTSKYI Eduard

nar.: **11.08.1976**

státní příslušnost: **Ukrajina**

adresa v zemi původu: **Zoi Kosmodemianskoi 40, Podilska, 23100, Ukrajina**

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění platném do 01.08.2021 (dále jen zák. č. 326/1999 Sb.), rozhodl o žádosti o vydání zaměstnanecké karty, kterou dne 26.07.2021 podal pan **BOHUTSKYI Eduard, nar.: 11.08.1976**, státní příslušnost: **Ukrajina** (dále jen jako „účastník řízení“), takto:

žádost se z a m í t á

a zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999, nevydává, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

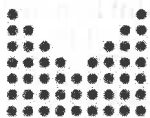
Odůvodnění:

Dne 26.07.2021 podal účastník řízení na Zastupitelském úřadu České republiky ve Lvově žádost o vydání zaměstnanecké karty z důvodu uvedeného v § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Z úředního tiskopisu žádosti vyplynulo, že účastník řízení hodlá být zaměstnáván na pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty pod číslem 21 337 860 763.

Správní orgán tedy posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastníka řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví zák. č. 326/1999 Sb. v 42g odst. 2. Dle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty, b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva.

Z náležitostí doložených k žádosti vyplývá, že účastník řízení hodlá být zaměstnáván na volném pracovním místě u zaměstnavatele TONER RL spol. s r.o., IČ: 453 57 099, se sídlem na adrese Domažlická 1255/200a, Skvrňany, 318 00 Plzeň, které je součástí centrální evidence volných pracovních míst pod č.

21 337 860 763. Dle údajů zde uvedených by účastník řízení měl být zaměstnán u výše uvedeného zaměstnavatele na pracovním místě, které je charakterizováno pomocí klasifikace CZ _ ISCO jako 72222 – Zámečníci strojů. K žádosti účastník řízení přiložil Pracovní smlouvu ze dne 13.07.2021 a Smlouvu o mzdě ze stejného dne, ze které vyplývá, že tento bude u výše uvedeného zaměstnavatele zaměstnán na plný pracovní úvazek a za měsíční mzdu, která nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy. Dle údajů v této smlouvě bude účastník řízení vykonávat pro budoucího zaměstnavatele práci jako „zámečník“, s místem výkonu práce na pracovišti firmy TONER RL, spol. s r.o., Domažlická 200a, Plzeň, na dobu určitou do 31.12.2023, s nástupem do zaměstnání dne 01.09.2021, příp. po obdržení zaměstnanecké karty.

Správní orgán v průběhu řízení o žádosti shledal, že jsou splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, a proto rozhodl, že dostaví-li se účastník řízení k pořízení údajů nezbytných pro výrobu průkazu o povolení k pobytu, převezme jej a v době do předání průkazu o povolení k pobytu nevyjdou najevo skutečnosti, které by byly důvodem pro zamítnutí žádosti nebo zastavení řízení, bude mu zaměstnanecká karta vydána. Uvedené je zachyceno v předkládací zprávě ze dne 21.10.2021, která je součástí spisového materiálu vedeného o této žádosti. Zároveň byl téhož dne na Zastupitelský úřad České republiky ve Lvově zaslán pokyn k udělení dlouhodobého víza za účelem převzetí povolení k pobytu, které bylo účastníku řízení vylepeno do cestovního dokladu dne 13.01.2022 s platností do dne 11.07.2022.

Dne 06.06.2023 bylo Odborem azylové a migrační politiky v Plzni zasláno správnímu orgánu sdělení, že žadatel na udělení D/VR vízum nepřicestoval, k převzetí pobytu se nedostavil.

Shora uvedený zaměstnavatel přípisem ze dne 10.07.2023 správní orgán informoval, že žadatel k firmě vůbec nenastoupil, ani od něj neobdrželi žádné další informace a tudíž již nemá zájem žadatele zaměstnat (uloženo ve spise č.j. OAM-54678-14/ZM-2021).

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

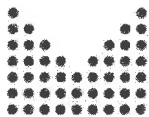
Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastníkovi řízení brání jiná závažná překážka, spočívající v tom, že účastník řízení nemůže být ve skutečnosti zaměstnáván na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení do úředního tiskopisu své žádosti uvedl. Nehodlá-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, účastníka řízení na takovém zaměstnat, pak mu zaměstnaneckou kartu nelze vydat, neboť by nemohl plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a)-i) a k)-m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb. a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ a jeho okolnosti, s ohledem na smysl zákonného ustanovení, v němž je použit a konečně i vzhledem k právní úpravě upravující příslušnou oblast právních vztahů. Tedy v našem případě jde o právní úpravu pobytu cizinců na území ČR. V neposlední řadě je při tomto vymezení nutno dbát základních zásad postupu správních orgánů, jak jsou vymezeny ve správním řádu.

Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

V návaznosti na to zákon č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

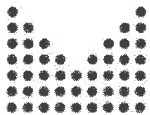
V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zákon o pobytu cizinců postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území ČR věnovat. Toto vyplývá například hned z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb., který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza povinen doložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoliv zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území ČR dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 1. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „*plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.*“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „*aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty je především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o těchto smlouvách budoucí, kterou je žadatel povinen předložit ke své žádosti jako její náležitost. Tento dokument však sám o sobě neprokazuje, že žadatel bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohl plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinec uzavřel některou z těchto smluv, již zájem cizince z jakéhokoliv důvodu zaměstnávat, je zřejmé, že nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizinci mělo být umožněno na území ČR pobývat.

V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území situace, kdy je zjištěno, že by po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohl plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohl vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa nebo pro nezájem zaměstnavatele jej zaměstnávat.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25.1.2018, čj. 4 Asz 248/2017 – 37, kde uvedl následující: „*Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštíče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.*“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastníka řízení na území ve skutečnosti, že by v případě vyhovění žádosti nemohl plnit účel zaměstnanecké karty, neboť její již shora uvedený zaměstnavatel na pracovní pozici, kterou uvedl ve své žádosti, nehodlá zaměstnávat.

Po shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgán v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 ve spojení s ust. § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), vyzval účastníka řízení výzvou č.j. OAM-54678-16/ZM-2021 ze dne 25.07.2023, kterým účastníku řízení určil lhůtu k uplatnění práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí v tomto řízení, vyjádřit se k nim, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy. Uvedená písemnost, dle sdělení zastupitelského úřadu ze dne 25.10.2023, byla žadateli doručena dne 06.10.2023. Lhůta stanovená pro uplatnění práva k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí byla 20 dnů a uplynula dne 26.10.2023. Této možnosti žadatel nevyužil, s podklady pro vydání rozhodnutí se neseznámil a ani se k nim nikterak nevyjádřil. Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je však právem účastníka řízení a nikoliv jeho povinností, proto není správní orgán povinen takového vyjádření vyčkávat (ve spise č.j. OAM-54678-18/ZM-2021).

Závěrem správní orgán uvádí, že si je vědom aktuální bezpečnostní situace na Ukrajině, nicméně tato situace nemůže být důvodem, pro který by správní orgán v přímém rozporu se zákonem rozhodl o vydání platnosti povolení k pobytu. Správní orgán připomíná, že zákon o pobytu cizinců pro případy, kdy cizinci brání ve vycestování do země původu objektivní překážka, tedy například překážka v podobě důvodné obavy z ohrožení života v případě návratu do země původu, upravuje možnost získat dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území. Ostatně toto potvrzují i závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 27.08.2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38, kde tento soud uvedl: „Je-li následně – v důsledku povinnosti opustit území státu – ve hře ohrožení nějakých základních práv (např. práva na život, práva nebýt podroben mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, nebo koneckonců i práva na respektování soukromého a rodinného života), slouží k jejich ochraně jiné právní prostředky (poskytnutí mezinárodní ochrany, jiné pobytové tituly, např. za účelem strpění pobytu pro existenci překážek vycestování atp.).“

S ohledem na uvedené má správní orgán za to, že v řízení byl náležitě zjištěn a prokázán důvod pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty uvedený v zaměstnání dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastníka řízení na území

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Alan Stryja
zástupce vedoucího oddělení
pro pracovní migraci